

عنوان مقاله:

بررسی محتوای تربیتی اشعار خواجه عبدالله انصاری از منظر روانشناسی

محل انتشار:

همایش منطقه ای جایگاه تربیت در شعر و ادب فارسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

مینو میری - مربی، گروه روانشناسی، دانشگاه فرهنگیان

خلاصه مقاله:

تربیت از اساسی ترین اصول فردی و اجتماعی جوامع مختلف بشری است و سابقه آن به تاریخ آفرینش بشر و تلاش انسان ها برای آموزش به فرزندان و نسل ها باز می گردد. همچنین در اشعار تربیتی شعرای نامدار، به این معانی به کار رفته است. تعلیم و تربیت یکی از برجسته ترین درون مایه ها و اغراض شعر فارسی است که می توان در اشعار خواجه عبدالله انصاری اهداف تربیت نظیر تلاش در جهت حفظ سلامتی جسم و باروری روح، بروز اراده و اختیار، تکلیف متناسب با وسع آدمی، برخورداری از قابلیت غایت جهان بودن، احیاء و باروری پیمان دوستی الهی، زمینه سازی برای پاس داشت امانت الهی، متخلق شدن به اسماء و صفات الهی، تزکیه و تهذیب نفس، شکرگزاری، بالفعل کردن میل احسان و نیکی و انفاق به دیگران، توانایی استفاده صحیح از عواطف مثبت و منفی و پرورش بعد عقلانی را مشاهده و درک نمود. شیوه نگارش این مقاله کتابخانه ای و درصدد تبیین تربیت در اشعار خواجه عبدالله انصاری و بیان دیدگاه های روانشناسی و روانشناسانی است که به تفکر وی نزدیک می باشند و نتایج، نشان دهنده این است که تربیت در شعر وی برجسته و مورد توجه بوده و به لحاظ روانشناسی، درک معنای رنج و زندگی، پرورش بعد عقلانی، خوش بینی، امید و پذیرش مسئولیت را در اشعار خواجه عبدالله انصاری می توان مشاهده و استنباط کرد.

کلمات کلیدی:

تربیت، اشعار، خواجه عبدا.. انصاری، روانشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1149938>

